

HØJESTERETS DOM

afsagt mandag den 19. november 2018

Sag 124/2018

(1. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Kåre Pihlmann, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten på Frederiksberg den 26. oktober 2017 og af Østre Landsrets 10. afdeling den 20. april 2018.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Vibeke Rønne, Jens Peter Christensen, Hanne Schmidt, Jan Schans Christensen og Kristian Korfits Nielsen.

Procesbevillingsnævnet har den 28. juni 2018 meddelt anklagemyndigheden begrænset tilladelse til anke til Højesteret, således at tilladelsen alene omfatter spørgsmålet om frakendelse af dansk indfødsret og om udvisning.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at T frakendes dansk indfødsret og udvises med indrejseforbud for bestandig.

T har påstået stadfæstelse af landsrettens dom.

Anbringender

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at det følger af indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, at den, som er dømt for at overtræde en eller flere bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13, ved dom kan frakendes sin danske indfødsret, medmindre den pågældende derved bliver stats-

løs. Indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, kan anvendes i denne sag, hvor T er dømt for at overtræde bestemmelser i straffelovens kapitel 13, og hvor det må lægges til grund, at han også er statsborger i Tunesien og dermed ikke bliver statsløs ved frakendelse af dansk indfødsret.

Det følger af forarbejderne til indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, at vurderingen af, om dansk indfødsret bør frakendes, beror på en konkret proportionalitetsafvejning mellem på den ene side det strafbare forholds grovhed og på den anden side, hvilken betydning det vil have for den pågældende at få frakendt indfødsretten. Der skal ved denne vurdering navnlig lægges vægt på den pågældendes tilknytning til Danmark og til det land, hvor den pågældende også er statsborger. Ifølge forarbejderne skal varigheden af ophold i og uden for Danmark og opholdenes karakter indgå i vurderingen, og det skal indgå med særlig vægt, hvor den pågældende har haft sin opvækst.

Bestemmelsen i § 8 B, stk. 1, omfatter ifølge forarbejderne alle danske statsborgere med dobbelt statsborgerskab, uanset hvordan dansk indfødsret er erhvervet.

Det følger endvidere af forarbejderne til indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, at dansk indfødsret som udgangspunkt bør frakendes, hvis den pågældende er dømt for mere alvorlige forhold, hvilket ifølge forarbejderne er forhold, der straffes med fængsel i 2 år eller derover. Den betydning, en frakendelse vil have, kan dog tale afgørende herimod, herunder sådan at der ikke bør ske frakendelse i forbindelse med selv meget alvorlige forhold, hvis den pågældende ikke har nogen eller alene har en meget ringe tilknytning til et andet land.

Det følger af udlændingelovens § 22, nr. 1 og 6, at udvisning skal ske, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. den pågældende bestemmelse i udlændingelovens § 26, stk. 2.

Ved afgørelsen af, om der skal ske udvisning, skal det vurderes, om udvisning vil være forenelig med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Det er i denne forbindelse afgørende, om udvisning kan anses for retfærdiggjort efter konventionens artikel 8, stk. 2.

Karakteren af Ts kriminalitet taler stærkt og entydigt for at frakende indfødsretten og udvise ham. Der er tale om en grov terrorforbrydelse, og når han som herboende dansk statsborger har tilsluttet sig terrororganisationen Islamisk Stat i Syrien for at begå terrorhandlinger, har det danske samfund en vital interesse i at kunne beskytte sig mod ham og hans kriminalitet.

Det må i vurderingen af spørgsmålet om frakendelse af indfødsret og udvisning indgå, at T er født [et sted i Rigsfællesskabet] og opvokset i Danmark, at han med enkelte undtagelser har opholdt sig her i landet, at hans kone og deres fælles barn bor her i landet, og at det samme gælder for hans mor og søskende. Disse forhold taler i retning af, at der ikke skal ske frakendelse af indfødsret og udvisning.

Heroverfor står imidlertid, at T – på trods af sin stærke tilknytning til Danmark – må anses for at være ringe integreret i det danske samfund. Han har ingen uddannelse, og han har aldrig haft fast tilknytning til det danske arbejdsmarked. Desuden har han blandt andet gennem sin tilslutning til terrororganisationen Islamisk Stat vist, at han reelt ikke har stærke samfundsmæssige og kulturelle bånd til Danmark.

T er ikke uden tilknytning til Tunesien. Han taler og forstår arabisk. Hans far bor i Tunesien, hvor han jævnligt har været på ferie, og han har også andre slægtninge i Tunesien.

Der foreligger i sagen ikke oplysninger om, at der skulle være uovervindelige hindringer for, at Ts kone og deres fælles barn vil kunne etablere sig sammen med ham i Tunesien. Såfremt de ikke ønsker at følge med ham til Tunesien, kan han fortsat opretholde kontakten til dem via telefon og internet, ligesom de har mulighed for at besøge ham i Tunesien.

Det forhold, at Ts kriminalitet er begået i perioden fra september 2013 og nogen tid frem, kan ikke føre til et andet resultat. Politiet fik først i april 2016 oplysninger om kriminaliteten og anholdt og sigtede umiddelbart herefter T i sagen.

T har anført navnlig, at frakendelse af dansk indfødsret og udvisning er en uproportionel reaktion, når forholdets grovhed sammenholdes med betydningen for ham og hans familie. Hans personlige forhold taler således afgørende imod frakendelse af dansk indfødsret og udvisning.

Ifølge forarbejderne til indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, kan den betydning, en frakendelse har for den pågældende, tale afgørende imod frakendelse. Det følger heraf også, at der ikke bør ske frakendelse i forbindelse med selv meget alvorlige forhold, hvis vedkommende ikke har nogen eller alene en meget ringe tilknytning til et andet land. I disse situationer bør Danmark tage ansvaret for den pågældende danske statsborgers handlinger.

Han er kun dømt for én indrejse i Syrien og alene for i en kortere periode under sit ophold i Syrien at have modtaget træning eller anden form for undervisning i våbenbrug mv. af ISIL. Desuden har han af det samlede ophold i Syrien på ca. 5 måneder alene opholdt sig hos ISIL i en kortere periode. Han er ikke fundet skyldig i deltagelse i kamphandlinger. Der er således med hensyn til kriminalitetens karakter en række omstændigheder, der taler for at vurdere den foreliggende sag anderledes end de sager, der tidligere har været forelagt for Højesteret.

Han og hans familie har en særdeles stærk tilknytning til Danmark, og fortabelse af hans statsborgerskab og udvisning vil udgøre en væsentlig belastning for ham og for hans familie. Han har haft dansk indfødsret, siden han blev født i 1990. Han har på den mødrene side rødder i Danmark gennem flere generationer. Han har haft hele sin opvækst og skolegang i Danmark. Han har haft en vis tilknytning til det danske arbejdsmarked. Han blev i februar 2009 islamisk gift med en dansk statsborger, og sammen har de en søn på 8 år. Hans mor og søskende bor i Danmark, og han taler, læser og skriver dansk.

Han er desuden uden reel kulturel og social tilknytning til Tunesien. Hertil kommer, at hans hustru og hans søn er uden nogen som helst tilknytning til dette land. Frakendelse af hans statsborgerskab og udvisning af ham vil derfor umuliggøre opretholdelse af et familieliv og regelmæssig kontakt til hans hustru og søn. Han har kun opholdt sig i Tunesien under enkelte kortvarige ferier, bortset fra et ophold på ca. 6 måneders varighed, da han var omkring 15 år, og dette ophold var alene på hans fars foranledning. Han er uvidende om, hvor eventuel familie i Tunesien bor, og han er uden kontakt til sin far og uvidende om, hvorvidt faderen opholder sig i Tunesien.

Det forhold, som han er dømt for, er begået for ca. 5 år siden, hvilket også må have betydning for vurderingen af spørgsmålene om frakendelse af statsborgerskab og udvisning. Desuden har varetægtsfængslingen været usædvanlig langvarig. Der forløb ca. 2 år, fra han rejste tilba-

ge til Danmark i 2014 og frem til anholdelsen i 2016, uden at han i denne periode tog kontakt til radikaliserede miljøer, og han er fortsat uden kontakt hertil. Desuden er han ikke tidligere straffet.

Supplerende sagsfremstilling

C, der er mor til Ts samlever, A, har ifølge en politirapport af 10. oktober 2018 oplyst bl.a., at A taler godt og måske flydende arabisk og også ofte taler arabisk med T og deres søn.

T har ifølge en politirapport af 22. oktober 2018 oplyst bl.a., at der er mange dialekter af arabisk, og at hans tunesiske dialekt er helt væk. Han taler nu mere klassisk arabisk, hvilket betyder, at andre ofte kan forstå, hvad han siger, mens han selv sjældent kan forstå, hvad andre siger. Hans samlever, A, taler dansk og engelsk. Hun kan ikke føre en samtale på arabisk, men hun kan enkelte arabiske ord og en sætning eller to. Det er ikke korrekt, at A taler arabisk til sønnen, men sønnen kan finde på at sige enkelte ord på arabisk til ham. Deres søn bliver undervist hjemme af sin mor, men har en kort periode gået på ... Skolen i København, hvor han også selv har gået som barn. Da han mødte A gik hun i niqab, men han har støttet hende i, at hun nu går i en dragt, hvor man viser både ansigt, hænder, fødder og sko.

Af en politirapport af 10. oktober 2018 fremgår det, at Ts og As søn, B, bliver undervist hjemme. Han har i perioden den 8. december 2016 til den 30. april 2017 været indskrevet i 0. klasse på ... Skolen i København. Skolen har rod i muslimsk tradition og underviser i almindelige fag som i folkeskolen. Desuden undervises børnene i arabisk 4 timer om ugen i 0. klasse.

A har ifølge en politirapport af 23. oktober 2018 forklaret bl.a., at hun ikke kan tale arabisk. Hun kan ikke føre en samtale eller sige en sætning på arabisk, og hun forstår heller ikke arabisk. Hun, T og sønnen taler dansk sammen. Hun har aldrig været i Tunesien, og hun ønsker ikke at komme dertil, heller ikke på ferie. Det er korrekt, at sønnen bliver undervist hjemme af hende. Det kan være, at sønnen senere skal i skole. Hun og sønnen besøger T i fængslet to gange om ugen, og han ringer til hende hver dag fra fængslet.

Der er endvidere fremlagt årsopgørelser fra SKAT for T for årene 2011-2015, hvoraf det fremgår, at han alene har haft indtægter i form af Statens Uddannelsesstøtte og kontanthjælp,

bortset fra 2011, hvor han havde en arbejdsindtægt på ca. 26.000 kr. Endelig er der fremlagt årsopgørelser fra SKAT for A for årene 2013-2017, hvoraf det fremgår, at hun alene har haft indtægter i form af kontanthjælp, Statens Uddannelsesstøtte, boligsikring, børnefamilieydelse og børnetilskud.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund og problemstillinger

T er dømt for overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3, og § 114 d, stk. 3, ved at have ladet sig hverde til at begå handlinger omfattet af straffelovens § 114 eller § 114 a og ved at have ladet sig træne, instruere eller på anden måde oplære i at begå terrorhandlinger omfattet af de nævnte bestemmelser, idet han den 9. september 2013 indrejste i Syrien, hvor han lod sig hverde som ”kæmper” af terrororganisationen Islamisk Stat i Irak og Levanten (ISIL), hvorefter han i en kortere periode modtog træning i våbenbrug mv. af ISIL.

Straffen herfor er af landsretten fastsat til fængsel i 4 år.

For Højesteret angår sagen spørgsmålet om frakendelse af dansk indfødsret og om udvisning.

Retsgrundlaget vedrørende frakendelse af dansk indfødsret og udvisning

Det fremgår af indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, at den, der findes skyldig i overtrædelse af en eller flere bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13, ved dom kan frakendes sin danske indfødsret, medmindre den pågældende derved bliver statsløs. Straffelovens kapitel 13 angår forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme mv. og omfatter bl.a. § 114 c, stk. 3, om at lade sig hverde til at begå terrorhandlinger, og § 114 d, stk. 3, om at lade sig træne, instruere eller på anden måde oplære til at begå terrorhandlinger.

Ved Højesterets dom af 8. juni 2016 (UfR 2016.3235) blev dansk indfødsret frakendt en person, der var straffet med 4 års fængsel for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 114 e om fremme af terrorisme, og den pågældende blev endvidere dømt til udvisning af landet efter udlændingelovens regler herom. Ved Højesterets dom af 14. november 2017 (UfR 2018.769) blev dansk indfødsret frakendt en person, der var straffet med 6 års fængsel. Han var skyldig i bl.a. overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3, ved at have ladet sig hverde som ”kæmper”

af terrororganisationen Islamisk Stat og i den forbindelse at have taget ophold i Syrien i to kortere perioder, hvor han deltog i træning og våbenbrug, samt ved at have ladet sig hverve i et yderligere tilfælde, hvor han blev anholdt inden afrejsen til Syrien. Han var endvidere skyldig i overtrædelse af straffelovens § 114 b, stk. 1, jf. § 21, ved forsøg på økonomisk støtte med et beløb på 20.000 kr. til Islamisk Stat og for overtrædelse af straffelovens § 136, stk. 2, ved offentligt udtrykkeligt at have billiget terrorhandlinger.

Som det fremgår af disse domme, skal der ved vurderingen af, om indfødsret skal frakendes, når lovens betingelser er opfyldt, efter forarbejderne til indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, foretages en proportionalitetsafvejning af på den ene side forholdets grovhed og på den anden side en frakendelses betydning for den pågældende. I tilfælde, hvor en person dømmes for mere alvorlige forhold, bør den pågældende ifølge forarbejderne som udgangspunkt frakendes dansk indfødsret. Ved mere alvorlige forhold forstås forhold, der straffes med fængsel i 2 år eller derover. Den betydning, en frakendelse har for den pågældende, kan dog tale afgørende imod frakendelse af dansk indfødsret selv ved mere alvorlige forhold. Det kan blive aktuelt, hvis den pågældende ikke har nogen eller alene en meget ringe tilknytning til et andet land.

Det fremgår endvidere af forarbejderne, at den nævnte proportionalitetsafvejning minder om den, der skal foretages efter udlændingelovens regler ved vurderingen af, om udvisning på grund af et strafbart forhold skal ske, og at der normalt ikke bør ske frakendelse af dansk indfødsret, hvis det efter udlændingelovens regler vil være et uproportionalt indgreb at udvise den pågældende.

Når der i bl.a. udlændingelovens § 22 er hjemmel til at udvise en udlænding ved dom som følge af et strafbart forhold, følger det af den pågældende bestemmelse i udlændingelovens § 26, stk. 2, at udlændingen skal udvises, medmindre det vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder navnlig artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Efter artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for bl.a. sit privatliv og familieliv. Indgreb i udøvelsen af disse rettigheder i form af f.eks. udvisning forudsætter, at betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt. Heraf følger, at udvisningen skal have lovhjemmel og et legitimt formål, herunder f.eks. forebyggelse af uro eller forbrydelse. Det er endvidere en betingelse, at udvis-

ningen er nødvendig af hensyn til dette formål. Afgørelsen heraf beror navnlig på en proportionalitetsvurdering. I bedømmelsen indgår bl.a. de samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet. I bedømmelsen indgår endvidere, hvor længe den pågældende har været i opholdslandet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og til statsborgerskabslandet. Der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født her i landet eller indrejst som barn, og som har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her i landet, jf. herved bl.a. Menneskerettighedsdomstolens dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig (nr. 1638/03).

Den konkrete vurdering

T, der både er dansk og tunesisk statsborger, er ved landsrettens dom som nævnt straffet med fængsel i 4 år for overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3, og § 114 d, stk. 3. Der er derfor hjemmel til at frakende ham dansk indfødsret i medfør af indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, ligesom der, hvis indfødsretten frakendes, er hjemmel til at udvise ham efter bl.a. udlændingelovens § 22, nr. 6.

Om frakendelse af indfødsret herefter skal ske, beror på en proportionalitetsvurdering. Hvis frakendelse skal ske, skal han endvidere udvises, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. den dagældende udlændingelovs § 26, stk. 2, sammenholdt med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Formålet med udvisning er at forebygge uro eller forbrydelse, og det beror således også efter artikel 8 på en proportionalitetsvurdering, om udvisning kan ske.

T har begået alvorlige forbrydelser i forbindelse med terrorisme, hvilket er straffet med fængsel i 4 år. Udgangspunktet efter forarbejderne til indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, er herefter, at han skal frakendes sin danske indfødsret, ligesom meget tungtvejende grunde taler for, at han skal udvises af Danmark.

T er født i 1990 [et sted i Rigsfællesskabet] og har en [person inden for Rigsfællesskabet] mor og en tunesisk far. Som knap 3-årig flyttede han sammen med sine forældre til Danmark, hvor han har haft sin opvækst og skolegang, bortset fra et ophold i Tunesien på ca. 6 ½ måned fra december 2005 til juni 2006, hvor han var 15 år. Han er islamisk gift med en dansk kvinde, og

de har boet sammen siden 2009. De har en søn, der er født i januar 2010. Hans mor og søskende bor ligeledes i Danmark. Han taler, læser og skriver dansk. Selv om T er uden uddannelse, aldrig har haft fast tilknytning til det danske arbejdsmarked og siden 2011 har levet af offentlige ydelser, har han en stærk tilknytning til Danmark.

T har frem til sit 15. år været i Tunesien på ferie ca. 8 gange i perioder på 1-2 uger, og han har som nævnt som 15-årig i 2005-2006 sammen med sine forældre boet der i mere end 6 måneder. I 2013 eller 2014 flyttede hans far tilbage til Tunesien, men T har oplyst, at han ikke er bekendt med, om hans far stadig bor der. Han så sidst sin far, da faderen besøgte ham i fængslet i maj 2016. Han taler og læser arabisk, men har oplyst, at han kan have vanskeligt ved at forstå den tunesiske dialekt. Han har haft sin skolegang på en muslimsk skole i København. Han har forklaret, at islam betyder alt for ham, og at han praktiserer islam i dagligdagen. Selv om T er opvokset her i landet, finder Højesteret på den anførte baggrund, at han må anses for at have en ikke uvæsentlig tilknytning til Tunesien og til tunesisk kultur og levevis.

Efter en samlet afvejning finder Højesteret, at hverken frakendelse af dansk indfødsret eller udvisning med indrejseforbud for bestandig udgør et uproportionalt indgreb i forhold til T.

Højesteret lægger herved især vægt på alvoren og karakteren af den begåede kriminalitet. Højesteret finder endvidere, at hensynet til Ts familieliv og privatliv i Danmark ikke taler afgørende imod frakendelse af dansk indfødsret og udvisning. Det bemærkes i den forbindelse, at T som led i den begåede kriminalitet på eget initiativ forlod sin familie i Danmark for at tage ophold i et krigsområde i Syrien. Endvidere bemærkes, at hans samlever, der som 18-årig er konverteret til islam, og den nu 8-årige søn, der i en kortere periode har gået på en islamisk skole og nu undervises hjemme af moderen, må antages ikke at være uden forudsætninger for at følge med ham til Tunesien. Hvis de ikke vil tage ophold i Tunesien, vil de have mulighed for at besøge ham der og for at kommunikere med ham via telefon og internet.

Konklusion

Højesteret ændrer landsrettens dom, således at T i medfør af indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, frakendes sin danske indfødsret og i medfør af den dagældende udlændingelovs § 22, nr. 6, jf. § 32, stk. 2, nr. 5, udvises med indrejseforbud for bestandig.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom ændres, således at T frakendes sin danske indfødsret og udvises med indrejseforbud for bestandig.

T skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 20. april 2018 af Østre Landsrets 10. afdeling
(landsdommerne Anne Thalbitzer, Annette Dam Ryt-Hansen og Lone Andersen (kst.)
med domsmænd).

10. afd. nr. S-2989-17:

Anklagemyndigheden

mod

T

(cpr.nr. ...)

(advokat Kåre Pihlmann, besk.)

Frederiksberg Rets dom af 26. oktober 2017 (3614/2017) er anket af anklagemyndigheden
med endelig påstand om stadfæstelse af den idømte frihedsstraf og skærpelse, således at der
sker frakendelse af dansk indfødsret og udvisning med indrejseforbud for bestandig.

T har nedlagt påstand om formildelse af frihedsstraffen og i øvrigt stadfæstelse.

Personlige forhold

Tiltalte har i landsretten afgivet forklaring om sine personlige forhold.

Tiltalte har forklaret blandt andet, at han stadig taler [et sprog inden for Rigsfællesskabet].
Sidst han var i Tunesien var i 2005, hvor han var 15 år gammel. Han har ikke kontakt til fami-
lie eller bekendte i Tunesien. Han så sidst sin far i maj 2016, hvor faderen besøgte ham i arre-
sten i Odense. Han ved derfor ikke, om faderen stadig bor i Tunesien. Hans far har et dårligt
forhold til A, og han ønsker derfor ikke at genoptage kontakten til sin far. Det vil være van-
skeligt for hans mor og søster at besøge ham i Tunesien, da hans far tidligere har haft truet
med at bortføre hans lillesøster.

Hans skolegang i folkeskolen var præget af, at han blev mobbet med sin vægt. Han har gennemført grundforløbet som elektriker. Da han trods mange ansøgninger aldrig fik en læreplads, færdiggjorde han ikke sin uddannelse. Efter han kom hjem fra Syrien, begyndte han at læse blandt andet matematik, og han har under varetægtsfængslingen afsluttet folkeskolens 9. klasse og er nu i gang med 10. klasse.

I to sæsoner var han ansat på et kræmmermarked fra torsdag til søndag, hvor han nærmest arbejdede i døgndrift. Derudover har han arbejdet som servicemedarbejder i ... i X-by på fuld tid i tre måneder.

Den 9. februar 2009 blev han islamisk gift med A. De første måneder boede de henholdsvis hos hans mor og As morfar, hvorefter de flyttede til Århus. Bortset fra de måneder, hvor han var i Syrien, har de boet sammen hele tiden. De er forældre til B, der nu er 8 år gammel. A besøger ham flere gange om ugen i arresten i Odense, og en gang om ugen er B med. Han har også telefonisk kontakt med B en gang om ugen. Det vil være hårdt for hans familie, hvis de bliver nødt til at flytte til Tunesien. Hans hustru og søn taler ikke arabisk og kender ikke nogen i Tunesien. Mens han var i Syrien, skypede han med A, men det vil efter hans opfattelse ikke være godt for B, hvis de alene kan bevare kontakten via telefon- og skypesamtaler.

Da han er meget uenig med de holdninger, som Kaldet til Islam giver udtryk for, har han meldt sig ud af foreningen, og han har ikke siden hjemkomsten fra Syrien haft kontakt med dem. På intet tidspunkt har han haft overvejet at tage tilbage til Syrien.

Det er ikke korrekt, når det af byrettens dom fremgår, at ... er kendt under krigernavnet

Tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

Retsgrundlaget

Indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, har følgende ordlyd:

»§ 8 B. Den, som dømmes for overtrædelse af en eller flere bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13, kan ved dom frakendes sin danske indfødsret, medmindre den pågældende derved bliver statsløs.«

Af forarbejderne til bestemmelsen (lovforslag nr. 138 af 28. januar 2004, Folketingstidende 2003-04, tillæg A, sp. 4895 ff) fremgår under pkt. 4.2 blandt andet:

”4.2.1.

Statsborgerskab er det retlige bånd mellem et individ og en stat og konstituerer gensidige rettigheder og forpligtelser mellem individet og staten.

Statsborgerskab er udtryk for et særligt tilhørsforhold til et land og kendetegnet ved, at statsborgere i et land har særlige rettigheder i forhold til udlændinge i landet. I Danmark indebærer statsborgerskab bl.a. særlige rettigheder i relation til demokratisk deltagelse, og det følger således af grundlovens § 29 og § 30, at valgbarhed og stemmeret til Folketinget forudsætter dansk indfødsret. Dansk indfødsret giver endvidere særlige rettigheder i relation til diplomatisk bistand, udstedelse af pas samt muligheden for at besætte visse offentlige hverv. Dansk indfødsret giver en ubetinget ret til at blive i eller tage ophold i Danmark.

Dansk indfødsret og de særlige rettigheder, der er knyttet hertil, må forudsætte loyalitet over for Danmark og vitale interesser for det danske samfund.

Bliver en person dømt for forbrydelser mod statens selvstændighed eller sikkerhed, statsforfatningen eller de øverste statsmyndigheder m.v., har den pågældende efter regeringens og Dansk Folkepartis opfattelse vist sig illoyal over for Danmark og vitale danske interesser på en sådan måde, at der bør være mulighed for at frakende den pågældende dansk indfødsret. Der kan henvises til den foreslåede nye bestemmelse § 8 B.

4.2.2.

Den foreslåede bestemmelse § 8 B om frakendelse af dansk indfødsret omfatter alle personer med dansk indfødsret. Den måde, dansk indfødsret er erhvervet på, udelukker således ikke på forhånd nogen fra at være omfattet af bestemmelsen. Dansk indfødsret kan erhverves ved fødsel (indfødsretslovens § 1), ved forældrenes indgåelse af ægteskab (lovens § 2) ved adoption (lovens § 2 A), ved erklæring (lovens § 3 m.v.) eller ved Folketingets vedtagelse af et lovforslag om indfødsrets meddelelse (naturalisation).

Afgrænsningen af bestemmelsen er hermed i overensstemmelse med princippet i Den europæiske konvention om statsborgerret om ikke at gøre forskel på statsborgere, der har erhvervet indfødsret ved fødslen eller efterfølgende. Der kan henvises til det ovenfor under pkt. 3.2.1 anførte.

En anden væsentlig begrundelse for den foreslåede afgrænsning er, at måden, dansk indfødsret er erhvervet på, ikke altid i sig selv siger noget afgørende om en persons tilknytning her til landet. Dette skal sammenholdes med, at almindelige betragtninger om proportionalitet må indgå i vurderingen af, om en person skal frakendes dansk indfødsret, og en persons tilknytning[...] her til landet kan i den forbindelse både tale afgørende for eller imod, at indfødsret frakendes. Der kan i øvrigt om denne proportionalitetsafvejning henvises til det nedenfor under pkt. 4.2.5 anførte.

...

4.2.3.

Den foreslåede bestemmelse er begrænset til personer, som ud over at have erhvervet dansk indfødsret tillige er statsborger i et eller flere andre lande (»dobbelt statsborgerskab«).

Dette har til formål at sikre, at en person ikke frakendes dansk indfødsret, hvis den pågældende derved ville blive statsløs.

Bestemmelsen er hermed i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser efter FN-konventionen om begrænsning af statsløshed og Den europæiske konvention om statsborgerret. Der henvises til det ovenfor under pkt. 3.2 anførte.

...

4.2.4.

Muligheden for at frakende en person hans danske indfødsret er efter forslaget betinget af, at den pågældende er dømt for handlinger kriminaliseret i straffelovens kapitel 12 (om forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed) eller kapitel 13 (om forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder m.v.).

Bestemmelsen bygger på dette punkt på Den europæiske konvention om statsborgerret, hvorefter statsborgerskab kan fratages på grund af handlemåde, som er til »alvorlig skade for et lands vitale interesser«.

Forarbejderne til konventionen indeholder kun begrænset vejledning med hensyn til, hvad der kan anses for omfattet af denne bestemmelse. Dog omfatter den ikke almindelig kriminalitet, uanset hvor alvorlig denne måtte være.

Med den foreslåede afgrænsning er det lagt til grund, at straffelovens kapitel 12 og 13 normerer, hvad der må anses for at være til skade for landets vitale interesser.

Som henvisningen er udformet kan også forhold, som på et senere tidspunkt kriminaliseres i straffelovens kapitel 12 eller 13, danne grundlag for frakendelse af dansk indfødsret. Senest er der gennemført ændringer i nævnte kapitler i 2002 som led i regeringens terrorpakke.

Straffelovens kapitel 13 har i § 110 d en bestemmelse, hvorefter straffen for overtrædelse af bestemmelser i kapitel 25 (forbrydelser mod liv og legeme), kapitel 26 (forbrydelser mod den personlige frihed) og kapitel 27 (freds- og ærekrænkelser) kan forhøjes med indtil det halve, hvis forbrydelsen begås mod et fremmed statsoverhoved eller lederen af en fremmed diplomatisk mission. Straf efter § 110 d indebærer ikke som sådan en overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 12 eller kapitel 13 og kan således ikke i sig selv danne grundlag for frakendelse af dansk indfødsret.

4.2.5.

Efter forslaget er dom for de omhandlede straffbare forhold en ydre ramme for muligheden for at frakende en person hans danske indfødsret. Bestemmelserne i straffelovens kapitel 12 og 13 indeholder normalstrafferammer fra 4 måneder (f.eks. for forhånelse af fremmed nation m.v., jf. lovens § 110 e) til livstid (f.eks. for overtrædelse af lovens § 114 om terrorisme).

Det fremgår således af den foreslåede bestemmelse, at den, der dømmes for overtrædelse af et eller flere af de omhandlede straffbare forhold, ved dom »kan« frakendes sin danske indfødsret.

I overensstemmelse med almindelige betragtninger om proportionalitet er det hermed forudsat, at domstolene ved vurderingen af, om en person skal frakendes dansk indfødsret, foretager en afvejning af på den ene side forholdets grovhed og på den anden side en frakendelses betydning for den pågældende. Den foreslåede bestemmelse svarer således på dette punkt principielt til den gældende bestemmelse i indfødsretslovens § 8 A om frakendelse af dansk indfødsret erhvervet ved svig.

Den betydning, frakendelse af dansk indfødsret har for en person, må bero på en konkret vurdering af den pågældendes forhold.

Ved denne vurdering bør der navnlig lægges vægt på personens tilknytning her til landet og til udlandet, herunder det eller de lande, den pågældende tillige er statsborger i.

Der kan i den forbindelse bl.a. lægges vægt på varigheden og karakteren af en persons ophold i Danmark og i udlandet. Den tid, en person har tilbragt i Danmark og i udlandet, kan således i sig selv have betydning for den pågældendes tilknytning. Dette må imidlertid sammenholdes med karakteren af opholdene. Det bør således tillægges særlig vægt, hvor den pågældende har fået sin opvækst, ligesom ophold i udlandet kan tillægges mindre vægt, hvis udlandsopholdet skyldes arbejde for danske interesser, eller hvis den pågældende person under sit ophold i udlandet har bevaret en tæt tilknytning til Danmark f.eks. gennem tilbagevendende feriebesøg, deltagelse i danske foreninger i udlandet m.v.

Der kan endvidere bl.a. lægges vægt på en persons aktuelle familiemæssige forhold her i landet og i udlandet samt den pågældendes rødder, herunder om familien har en langvarig tilknytning til Danmark

Også sprogkundskaber kan have en betydning, herunder navnlig i hvilket omfang den pågældende behersker dansk og sproget i det eller de lande, den pågældende tillige er statsborger i.

I tilfælde, hvor en person alene dømmes for mindre alvorlige forhold, bør den pågældende kun frakendes dansk indfødsret, hvis denne sanktion må anses for at være af mindre indgribende betydning for den pågældende. Dette vil navnlig være tilfældet, hvis den pågældendes tilknytning her til landet er så ringe, at det minder om de omstændigheder, der i medfør af indfødsretslovens § 8 indebærer fortabelse af dansk indfødsret.

I tilfælde, hvor en person dømmes for mere alvorlige forhold, bør den pågældende som udgangspunkt frakendes dansk indfødsret. Den betydning, en frakendelse har for pågældende, kan dog tale afgørende herimod. Herunder bør der ikke ske frakendelse i forbindelse med selv meget alvorlige forhold, hvis den pågældende ikke har nogen eller alene har en meget ringe tilknytning til et andet land. I disse situationer bør Danmark tage ansvaret for den pågældende danske statsborgers handlinger.

Ved mere alvorlige forhold forstås som udgangspunkt forhold, der straffes med fængsel i 2 år eller derover.

Udlændingelovens regler om inddragelse af opholdstilladelse og udvisning bør i et vist omfang indgå i proportionalitetsafvejningen.

En delmængde af de personer, som er omfattet af den foreslåede bestemmelse, vil før meddelelse af dansk indfødsret have haft ophold i Danmark på grundlag af en opholdstilladelse meddelt i medfør af udlændingeloven. Der vil navnlig være tale om personer, som har opnået dansk indfødsret ved naturalisation.

I det omfang, disse personer ikke havde søgt eller ikke opnået dansk indfødsret, ville dom for strafbart forhold i stedet kunne indgå i vurderingen af, om udlændingelovens betingelser for inddragelse af opholdstilladelse og eventuelt udvisning ville være til stede. Efter udlændingeloven kan en udlænding få inddraget sin opholdstilladelse og blive udvist bl.a., hvis den pågældende må anses for en fare for statens sikkerhed eller en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed, sundhed m.v.

Vurderingen af, om en person skal have inddraget sin opholdstilladelse og udvises, afhænger imidlertid af en proportionalitetsafvejning, der minder meget om

den afvejning, der efter forslaget skal foretages i forbindelse med spørgsmål om frakendelse af dansk indfødsret.

Ved afgørelse om inddragelse af opholdstilladelse og udvisning skal der således tages hensyn til, om inddragelse eller udvisning må antages at være særlig belastende, navnlig på grund af udlændingens tilknytning til det danske samfund, udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold, udlændingens tilknytning til herboende personer, konsekvenserne for herboende nære familiemedlemmer, udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, og risikoen for, at udlændingen uden for de i udlændingelovens § 7, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold. De nævnte hensyn er i dag anført i udlændingelovens § 26.

I det omfang, der er sammenfald mellem de hensyn, der efter den foreslåede bestemmelse om frakendelse af dansk indfødsret skal indgå ved vurderingen af, om en person skal frakendes dansk indfødsret, og de hensyn, der skal indgå i vurderingen efter udlændingelovens regler om inddragelse af opholdstilladelse og udvisning, og en vurdering ud fra disse hensyn ikke ville føre til inddragelse af opholdstilladelse og udvisning, bør der normalt ikke ske frakendelse af dansk indfødsret.”

Landsrettens begrundelse og resultat

For landsretten angår sagen strafudmålingen samt spørgsmålene om frakendelse af dansk indfødsret og udvisning.

Strafudmåling

Tiltalte er ved byrettens dom fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3, og § 114 d, stk. 3, ved at lade sig hverve til at begå handlinger omfattet af straffelovens § 114 og § 114 a og ved i en kortere periode under sit ophold i Syrien at have modtaget træning eller anden form for oplæring i at begå terrorhandlinger omfattet af straffelovens § 114 eller § 114 a, herunder undervisning i våbenbrug mv. af ISIL.

Efter de dagældende regler var strafferammen fængsel i 6 år.

Af Højesterets dom af 14. november 2017 (UfR 2018.769 H) fremgår, at straffen efter de dagældende regler for overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3, ved at have ladet sig hverve som ”kæmper” til terrororganisationen Islamisk Stat og under to ophold i Syrien af kortere varighed at have deltaget i træning af våbenbrug, isoleret set var fængsel i 4 år.

Det forhold, at tiltalte under alene ét kortere ophold hos ISIL i Syrien modtog træning eller anden form for oplæring i at begå terrorhandlinger, kan henset til karakteren og alvoren af den

begåede kriminalitet samt, at der, som anført af byretten, ikke foreligger nogen formildende omstændigheder, herefter ikke medføre, at straffen fastsættes til mindre end 4 års fængsel. Henset hertil tiltræder landsretten, at straffen er fastsat til fængsel i 4 år.

Frakendelse af dansk indfødsret og udvisning

Det fremgår af indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, at den, der findes skyldig i overtrædelse af en eller flere bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13, ved dom kan frakendes sin danske indfødsret, medmindre den pågældende derved bliver statsløs.

Endvidere fremgår det af udlændingelovens § 22, nr. 1 og 6, blandt andet, at en udlænding, der har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, kan udvises, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mindst 3 år, og hvis udlændingen efter bestemmelserne i straffelovens kapitel 12 og 13 idømmes ubetinget frihedsstraf.

Som det fremgår af Højesterets domme af 14. november 2017 (UfR 2018.769) og 8. juni 2016 (UfR 2016.3235) skal der ved vurderingen af, om indfødsret skal frakendes, når lovens betingelser er opfyldt, efter forarbejderne til indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, foretages en proportionalitetsafvejning af på den ene side forholdets grovhed og på den anden side en frakendelses betydning for den pågældende. I tilfælde, hvor en person dømmes for mere alvorlige forhold, hvorved forstås forhold, der straffes med fængsel i 2 år eller derover, bør den pågældende ifølge forarbejderne som udgangspunkt frakendes dansk indfødsret. Det fremgår endvidere, at proportionalitetsafvejningen minder om den, der skal foretages efter udlændingelovens regler ved vurderingen af, om udvisning på grund af et strafbart forhold skal ske, og at der normalt ikke bør ske frakendelse af dansk indfødsret, hvis det efter udlændingelovens regler vil være et uproportionalt indgreb at udvise den pågældende.

Det er for landsretten ubestridt, at tiltalte også har tunesisk statsborgerskab og således ikke bliver statsløs ved en eventuel fratagelse af dansk statsborgerskab. Tiltalte skal som nævnt straffes med fængsel i 4 år for overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3, og 114 d, stk. 3. Der er derfor hjemmel til at frakende ham dansk indfødsret i medfør af indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, ligesom der i så fald er hjemmel til at udvise ham efter udlændingelovens § 22, nr. 1 og 6, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. den dagældende udlændingelovs § 26, stk. 2, sammenholdt med artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske

Menneskerettighedskonvention, hvorefter enhver har ret til respekt for bl.a. sit privatliv og familieliv.

Efter det oplyste om tiltaltes forhold vil udvisning indebære et indgreb i hans ret til privatliv og familieliv, jf. menneskerettighedskonventionens artikel 8. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt. Udvisning har hjemmel i loven og til formål at forebygge uro eller forbrydelse. Det er derfor afgørende, om udvisning må anses for nødvendigt af hensyn til disse formål. Dette beror på en proportionalitetsafvejning af på den ene side grovheden af tiltaltes kriminalitet og på den anden side hensynet til tiltaltes privatliv og familieliv.

I proportionalitetsvurderingen indgår navnlig det samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet. I bedømmelsen indgår endvidere, hvor længe den pågældende har opholdt sig her i landet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til i det foreliggende tilfælde henholdsvis Danmark og Tunesien.

Det følger bl.a. af Menneskerettighedsdomstolens dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig (sag nr. 1638/03), at der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der som i det foreliggende tilfælde er tale om en person, der er født her i landet, og som har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her i landet.

Tiltalte har begået meget alvorlige forbrydelser i forbindelse med terrorisme, hvilket som nævnt skal straffes med fængsel i 4 år. Udgangspunktet efter forarbejderne til indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, er herefter, at han skal frakendes sin danske indfødsret samt udvises af Danmark.

Tiltalte er født i 1990 af en [et sted i Rigsfællesskabet] mor og en tunesisk far. Tiltalte har fra fødslen haft dansk indfødsret, og det må, som anført af byretten, antages, at der på den mødrene side er rødder i Danmark gennem flere generationer. Han har haft hele sin opvækst og skolegang i Danmark. Tiltalte blev i februar 2009 islamisk gift med en dansk statsborger, A, og sammen har de en søn på 8 år. Det lægges efter tiltaltes forklaring til grund, at han og A, har boet sammen siden februar 2009, bortset fra de perioder, hvor tiltalte var henholdsvis i

Syrien og varetægtsfængslet. Det lægges herefter til grund, at tiltalte gennem en årrække har haft et egentligt familieliv med A og deres fælles søn, som efter det oplyste ikke har nogen nærmere tilknytning til Tunesien. Det fremgår endvidere, at tiltaltes mor og søskende ligeledes bor i Danmark. Han taler, læser og skriver dansk. Selv om han er uden uddannelse og bortset fra få og korte perioder uden fast beskæftigelse, er der ikke tvivl om, at tiltalte har en sådan stærk tilknytning til Danmark, at udvisning vil udgøre en væsentlig belastning for ham og hans familie.

Heroverfor står oplysningerne om, at tiltalte flere gange har været på ferie i Tunesien, og at han som 15-årig opholdt sig i Tunesien i 6 måneder. Tiltalte oplyser dog, at han ikke er nærmere bekendt med, hvor hans familie i Tunesien bor, og at han ikke er bekendt med, om hans far stadig bor i Tunesien. Tiltalte, der taler og læser arabisk, må desuagtet anses for at have en vis social og kulturel tilknytning til Tunesien.

4 voterende udtaler:

Efter en samlet afvejning af alle ovennævnte forhold finder vi, at frakendelse af dansk indfødsret samt udvisning med indrejseforbud for bestandig udgør et uproportionalt indgreb i forhold til tiltalte.

2 voterende udtaler:

Vi finder under hensyn til det meget alvorlige forhold, som tiltalte er dømt for, og at han har en vis tilknytning til Tunesien, at hverken frakendelse af indfødsret eller udvisning med indrejseforbud for bestandig udgør et uproportionalt indgreb i forhold til tiltalte.

Efter stemmeflertallet tiltræder landsretten, at tiltalte er frifundet for påstanden om frakendelse af sin danske indfødsret og påstanden om udvisning med indrejseforbud for bestandig.

Landsretten stadfæster derfor dommen i det omfang, den er anket.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Retten på Frederiksberg

D O M

afsagt den 26. oktober 2017

Retten nr. 3614/2017
Politiets nr. SAK-2017-130219-3

Anklagemyndigheden
mod
T
cpr-nummer ...
P.t. Københavns Fængsler

Der har medvirket nævninger ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 28. april 2017.

T er tiltalt for

Principal,

Overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3, og § 114 d, stk. 3,

ved i perioden fra omkring den 9. september 2013 og herefter at have ladet sig hverve til at begå handlinger omfattet af straffelovens § 114 eller § 114 a, og at have ladet sig træne, instruere eller på anden måde oplære i at begå terrorhandlinger omfattet af straffelovens § 114 eller § 114 a, idet tiltalte den 9. september 2013 indrejste i Syrien, hvor han lod sig hverve som ”kæmper” af terrororganisationen Islamisk Stat i Irak og Levanten (ISIL), hvorefter han i perioden frem til den 19. februar 2014 modtog træning i våbenbrug mv. af ISIL og deltog i kamphandlinger mv. for ISIL.

Subsidiært,

Overtrædelse af straffelovens § 114 e,

ved i tidsrummet fra den 9. september 2013 og herefter at have fremmet virksomheden for en person, gruppe eller en sammenslutning, der begår eller har til hensigt at begå handlinger omfattet af straffelovens §§ 114, 114 a, 114 b, 114 c eller 114 d, idet han mindst én gang indrejste og opholdt sig i Syrien, hvor han tilsluttede sig terrororganisationen Islamisk Stat i Irak og Levanten (ISIL), hvor han udøvede logistiske aktiviteter som uddeling af mad, vand og tøj, opbygning af huse og pasning af sårede og dermed bidrog til at opretholde, bevare og konsolidere ISIL's position eller i øvrigt at fremme ISIL's aktiviteter.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængsel.

Anklagemyndigheden har endvidere i medfør af indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, nedlagt påstand om frakendelse af tiltaltes danske indfødsret og om, at tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 1 og 6, jf. § 32, stk. 2, nr. 5, jf. stk. 1, udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

T har nægtet sig skyldig og har påstået frifindelse.

T har over for påstanden om frakendelse af dansk indfødsret og udvisning påstået frifindelse.

Sagens oplysninger

Tiltalte har anerkendt, at Islamisk Stat i Irak og Levanten (ISIL) er en terrororganisation.

Politiets Efterretningstjeneste modtog i foråret 2016 en liste fra Interpol Washington med navne på personer, der blev antaget at være syrienskrigere med tilknytning til terrororganisationen Islamisk Stat. Listen stammede fra de amerikanske styrker, som var kommet i besiddelse heraf i forbindelse med en aktion i Syrien. Tiltalte har erkendt, at han er med på listen, ekstrakt V, side 22.

Der er under sagen afspillet en række videooptagelser. Herom henvises til tiltaltes forklaring.

Der er under sagen fremlagt bl.a. følgende:

Ekstrakt III:

side 8-9	Rapport vedrørende ...,
side 11	Oplysninger fra listen,
side 23	Blanket på arabisk vedrørende ...,
side 24-25	Fremsendelsesskrivelse fra de amerikanske myndigheder,
side 28	Blanket på dansk vedrørende ...,
side 56	Retten i Glostrups dom af 24. juni 2016 vedrørende ... - begrundelse s. 68, 70-72 og 74,

Forsvareren dokumenterede fra side 76, 4. afsnit.

side 94	Østre Landsrets dom af 31. marts 2017, s. 96-97,
side 106-107	Rapport, Center for organiseret kriminalitet, vedrørende ...,
side 113	Artikel af 16. marts 2016 om dokumentarudsendelse fra TV2,
side 128	Blanket på dansk vedrørende ...,
side 130-131	Rapport, Center for organiseret kriminalitet, vedrørende ...og ...,
side 137	Anmeldelse om bortgået,
side 140	Notat om dræbt, ...,
side 142-143	Facebook-chat om at bror ... er sheheed og
side 161	Blanket på dansk vedrørende

Ekstrakt IV:

side 4	Rapport, De 19 danske relationer, 23. juni 2017, gennemgang af alle blanketterne.
side 5	nr. 1588 på listen dømt ved Retten i Århus i 2017, anket af domfældte og af anklagemyndigheden.
side 23	Blanket på dansk vedrørende ..., sammenholdes med side 62, "Jihadists believed to have died in Syria or Iraq",
side 28	Blanket vedrørende uidentificeret person,

side 42	Blanket på dansk vedrørende ..., sammenholdes med side 65
side 44	Blanket på dansk vedrørende ..., sammenholdes med side 65
side 65	Programinfo, DRTV, "islamisk Stats danske soldater",
side 50	Blanket på dansk vedrørende ..., sammenholdes med side 72
side 53	Blanket vedrørende ... - uidentificeret,
side 55	Blanket på dansk vedrørende

Ekstrakt V:

side 6	Rapport af 15. juni 2016, Telefonnummer ...,
side 17	Fremsendelsesskrivelse fra FBI vedrørende tiltalte ...,
side 16	Blanket på arabisk,
side 22	Den oversatte blanket vedrørende tiltalte ...,
side 26	Svar på forespørgsel - anmoder om at få fremsendt retsanmodning,
side 28-31	Den konkrete retsanmodning (bilag C-12-4-1 og C-12-4-4)
side 32-33	Svar på retsanmodning vedrørende ... (bilag C-12-4-9),
side 34	Fremsendelsesskrivelse af 19. juni 2017 vedrørende supplerende retsanmodning,
side 36	Vedrørende supplerende retsanmodning, ej modtaget svar.
side 38-40	Rapport CPH-Tyrkiet, Booking 2 - rejse 9. september 2013, Rapport CPH-Tyrkiet, Booking 3 - rejse 19. februar 2014,
side 44	Bookingoplysninger
side 50	Passagerliste CPH-IST
side 53	Passagerliste IST-GZT
side 59	Passagerliste
side 60	Passagerliste - ej videre til CPH

Tillægsekstrakt I:

side 22	Mail af 17. februar 2014 fra UM - flybillet til DK den 19. februar 2014 kl. 13:30.
---------	--

Ekstrakt VI:

side 11	Udskrift fra CPR vedrørende tiltaltes adresser
side 12	Udskrift fra CPR vedrørende tiltaltes navne
side 13	Rapport, Koster C2-5/1 3xpas, Tunesisk pas, fundet ved ransagning,
side 15	Kopi af pas, ...,
side 22	Rapport af 30. marts 2017, stempler i pas, Indrejse til Tunesien og udrejse af Tunesien,
side 25	Vielsesattest - 9. februar 2009,
side 29	Oversigt over uddannelser,
side 48, 52, 58	Kontoudtog fra Danske Banke,
side 81-89	Rapporter af 30. august 2016 vedrørende køb på grejfreak og skiwear4u,
side 90-91	Rapport af 28. juni 2017, Vejledning fra sagen mod ..., ... (s. 141, 148, 150 nederst - 152 øverst, og 156.)

Ekstrakt VII:

side 5	Ransagning ...vej 1, st. tv., - koster C-2-2/3 - SD-kort
--------	--

side 19	fotos taget under ransagning den 7. april 2016,
side 10-11	Ransagning ...vej 1, st. tv., fundet af pas,
side 34	fotos taget under ransagning den 7. april 2016.
side 38-40	Søgehistorik, Koster C2-2/8 Internet,
side 42	Backup af iPad
side 44	Note på arabisk, oprettet den 27. september 2012,
side 49-50	Oversættelse af "Note fra iPad (Bilag C-7-63-5-3)
side 57	Oversættelse ved tolk af tale fra demonstration foran den franske ambassade.
side 59	Erklæring vedrørende ...,
side 62	Erklæring vedrørende ...
side 66-67	Rapport af 15. august 2017, Foto af T og ..., ...,
side 68-70	Udlæsningen af microkort, Koster C2/13 (Bilag C-7-64),
side 73	Mappe "Lyd",
side 74	Nasheeds, "created" den 28. februar 2013,
side 84	Tolkens beskrivelse af sporadisk gennemgåede nasheeds (bilag C-7-64-11-1).

Ekstrakt X11:

side 11	Erklæring fra ... i uddrag: s. 12-14, 17-18, 26-28, 30-31, 33, 41-42, 45, 51 og 54-58.
---------	--

.....

Ekstrakt VIII:

side 7	Rapport, Koster C2-2/6 iPad2, sms'er.
--------	---------------------------------------

Ekstrakt IX:

side 1	Rapport, Oisterkort med med nummeret på listen fundet ved ransagningen,
side 14	Rapport, Koster C2-2/5 ... tlf, numre på både syrisk, tyrkisk og dansk,
side 65	Rapport, chat ... mobil,
side 68	Rapport, koster C2-1/2016 Nokia 300,
side 75	Rapport, koster C2-1/16 Nokia 300 (telefonnummer),
side 79	Rapport, koster C2-1/16 Nokia 300.

Ekstrakt X:

side 4ff	PET's oplysningsrapport vedrørende samtalen med ham den 26. februar 2014.
side 31-32	Mail af 12. februar 2014 fra tiltaltes far til PET.

Ekstrakt XI:

side 9-10	Artikel omkring ... dræbt i kamp i Syrien,
side 11	Print fra Youtube vedrørende afskedstale,
side 12-13	Print vedrørende ...s Facebook,
side 16	Artikel fra Ekstra Bladet af 14. august 2013,
side 102	CTA-erklæring vedrørende

Ekstrakt XII:

side 1-9 CTA-erklæring om den militant islamistiske gruppe, der kalder sig Den Islamiske Stat.

Forsvareren dokumenterede fra:

Ekstrakt VI:

side 164-165 Personundersøgelse af 18. april 2017.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte T og af vidnerne ..., sidstnævnte pr. video link.

[forklaringerne er udeladt]

Sagens øvrige oplysninger

T er ikke tidligere straffet.

Af Udlændinge- og Integrationsministeriets udtalelse af 16. oktober 2017 vedrørende tiltaltes statsborgerretlige forhold fremgår bl.a. følgende:

"...

2. Udlændinge- og Integrationsministeriet kan oplyse, at T har erhvervet dansk indfødsret (statsborgerskab) ved fødslen, jf. § 1, stk. 1, i lov nr. 155 af 6. april 1978 om dansk indfødsret, da han er født [et sted i Rigsfællesskabet] den ... 1990 af en dansk mor.

Udlændinge- og Integrationsministeriet kan endvidere oplyse, at T ikke efterfølgende har fortabt eller er blevet løst fra sit danske statsborgerskab.

T er således fortsat dansk statsborger.

3. Det fremgår af Udlændinge- og integrationsministeriets akter, at Ts far, F, i forbindelse med ansøgninger om dansk indfødsret og opholdstilladelse i Danmark, har oplyst, at han er født i ..., Tunesien, den ... 1966, og at han og hans forældre alle er tunesiske statsborgere. Det fremgår endvidere af Det Centrale Personregister (CPR-registeret), at F er registreret som tunesisk statsborger.

Herudover er Udlændinge- og integrationsministeriet i besiddelse af kopi af Fs tre tunesiske nationalitetspas med pasnr. ... (udstedt den 19. august 1992 og udløb den 18. august 1997), pasnr. ... (udstedt den 22. marts 2007 og udløb den 21. marts 2012 samt forlænget den 3. juli 2012 og udløb den 2. juli 2017). Alle pas er udstedt af den tunesiske ambassade i Haag.

Det bemærkes, at F den 3. februar 2003 blev meddelt afslag på sin ansøgning om dansk indfødsret.

Udlændinge- og Integrationsministeriet lægger på den baggrund til grund, at F var tunesisk statsborger på tidspunktet for Ts fødsel den 15. november 1990 og indtil den 3. juli 2012.

4. Det fremgår al artikel 6, nr. 1, i Code de la Nationalité Tunisiénne af 28. februar 1963 med senere ændringer, at en person erhverver tunesisk statsborgerskab ved fødslen, hvis faren er tunesisk statsborger. Loven er vedlagt dette brev i de to versioner, som Udlændinge- og integrationsministeriet er i besiddelse af.

Det fremgår herudover af e-mail af 12. august 2016 fra den tunesiske ambassade i Haag til Københavns Politi, at et barn erhverver tunesisk statsborgerskab, hvis faren er tunesisk, og at det er uden betydning, at barnet også har erhvervet et andet statsborgerskab.

Udlændinge- og Integrationsministeriet lægger på den baggrund til grund, at T erhvervede tunesisk statsborgerskab ved fødslen.

5. Udlændinge- og integrationsministeriet har forgæves forsøgt at kontakte de relevante tunesiske myndigheder med henblik på at få oplysninger om Ts statsborgerretlige forhold til Tunesien, herunder om T er blevet frakendt sit tunesiske statsborgerskab eller er blevet løst herfra.

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker dog, at det følger af artikel 33 i Code de la Nationalité Tunisiénne af 28. februar 1963 med senere ændringer, at en person, der har erhvervet tunesisk statsborgerskab, ved beslutning kan få frakendt sit tunesiske statsborgerskab, såfremt han dømmes for en lovovertrædelse eller forbrydelse mod statens indre og ydre sikkerhed, såfremt han for en udenlandsk stat begår handlinger, der er uforenelige med og skadelige for Tunesiens interesser, såfremt han idømmes en straf i Tunesien eller i udlandet, der i henhold til tunesisk lov er strafbar, og som har medført en dom på mindst fem års fængsel, eller såfremt han idømmes en straf for unddragelse af militærtjeneste.

Efter artikel 34 i samme lov bortfalder statsborgerskab kun, hvis de forhold, der omtales i artikel 33, er indtruffet inden for en tiårig periode fra opnåelsen af tunesisk statsborgerskab. Påstanden om bortfald skal nedlægges senest fem år efter, at handlingen har fundet sted.

Vedrørende løsning fremgår det at artikel 39 i Code de la Nationalité Tunisiénne af 28. februar 1963 med senere ændringer, at en tunesisk statsborger kan ansøge om at blive løst fra sit tunesiske statsborgerskab. En ansøgning herom skal registreres hos det tunesiske justitsministerium.

Udlændinge- og Integrationsministeriet er ikke i besiddelse af oplysninger, der skulle indikere, at T er blevet frakendt sit tunesiske statsborgerskab eller er blevet løst herfra.

6. Det er samlet set Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at T er dansk og tunesisk statsborger og således har dobbelt statsborgerskab.
....."

Af Udlændingestyrelsens udtalelse af 20. oktober 2017 vedrørende udvisningsspørgsmålet fremgår bl.a. følgende:

"...

Det er til sagen oplyst, at anklagemyndigheden forventer pågældende idømt 6 års fængsel.

Det er endvidere oplyst, at anklagemyndigheden vurderer, at der under straffesagen bør nedlægges påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandigt, såfremt pågældende i forbindelse med sagen frakendes sit danske statsborgerskab i medfør af indfødsretslovens § 8 B, stk. 1.

Pågældende har været varetægtsfængslet siden 7. april 2016.

Forudsat, at T får frakendt sit danske statsborgerskab, har anklagemyndigheden anmodet Udlændingestyrelsen om at forholde sig til udvisningsspørgsmålet.

Opholdsgrundlag og længde

Det fremgår af Udlændinge- og Integrationsministeriets udtalelse af 16. oktober 2017, at T er født [et sted i Rigsfællesskabet] den ... 1990 af en dansk mor, og at pågældende har erhvervet dansk indfødsret (statsborgerskab) ved fødslen, jf. bekendtgørelse af lov om dansk indfødsret § 1, stk. 1 (lov nr. 155 af 6. april 1978).

Det fremgår ligeledes, at Ts far, i forbindelse med ansøgninger om dansk indfødsret og opholdstilladelse i Danmark, har oplyst, at han er født i ..., Tunesien, den ... 1966, og at han og hans forældre er tunesiske statsborgere. Det fremgår endvidere af Det Centrale Personregister (CPR), at Ts far er registreret som tunesisk statsborger.

Herudover fremgår det, at Udlændinge- og Integrationsministeriet er i besiddelse af kopi af Ts fars tre seneste tunesiske pas, som alle er udstedt af den tunesiske ambassade i Haag.

Det bemærkes, at Ts far blev meddelt afslag på sin ansøgning om dansk indfødsret den 3. februar 2003.

Udlændinge- og Integrationsministeriet lægger på den baggrund til grund, at Ts far var tunesisk statsborger på tidspunktet for Ts fødsel den ... 1990 og indtil den 3. juli 2012.

Det fremgår af artikel 6, nr. 1, i Code de la Nationalité Tunisiëne af 28. februar 1963 med senere ændringer, at en person erhverver tunesisk statsborgerskab ved fødslen, hvis faren er tunesisk.

Det fremgår desuden af en e-mail af 12. august 2016 fra den tunesiske ambassade i Haag til Københavns Politi, at et barn erhverver tunesisk statsborgerskab, hvis faren er tunesisk, og at det er uden betydning, at barnet også har erhvervet et andet statsborgerskab.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har på baggrund heraf lagt til grund, at T erhvervede tunesisk statsborgerskab ved fødslen.

Udlændinge- og Integrationsministeriet bemærker dog, at det følger af artikel 33 i Code de la Nationalité Tunisiëne af 28. februar 1963 med senere ændringer, at en person, der

har erhvervet tunesisk statsborgerskab, ved beslutning kan få frakendt sit tunesiske statsborgerskab, såfremt han dømmes for en lovovertrædelse eller forbrydelse mod statens indre og ydre sikkerhed, såfremt han for en udenlandsk stat begår handlinger, der er uforenelige med og skadelige for Tunesiske interesser, såfremt han idømmes en straf i Tunesien eller i udlandet, der i henhold til tunesisk lov er strafbar, og som har medført en dom på mindst fem års fængsel, eller såfremt han idømmes en straf for unddragelse af militærtjeneste.

Efter artikel 34 i samme lov bortfalder statsborgerskab kun, hvis de forhold, der omtales i artikel 33, er indtruffet inden for en tiårig periode fra opnåelsen af tunesisk statsborgerskab. Påstanden om bortfald skal nedlægges senest fem år efter, at handlingen har fundet sted.

Vedrørende løsning fremgår det af artikel 39 i Code de la Nationalité Tunisiènne af 28. februar 1963 med senere ændringer, at en tunesisk statsborger kan ansøge om at blive løst fra sit tunesiske statsborgerskab. En ansøgning herom skal registreres hos det tunesiske justitsministerium.

Udlændinge- og Integrationsministeriet er ikke i besiddelse af oplysninger, der skulle indikere, at T er blevet frakendt sit tunesiske statsborgerskab eller er blevet løst herfra.

På baggrund af ovennævnte oplysninger har Udlændinge- og Integrationsministeriet vurderet, at T er dansk og tunesisk statsborger og således har dobbelt statsborgerskab.

Udlændingestyrelsen vurderer, at såfremt T måtte blive frakendt sit danske statsborgerskab, har han fra tidspunktet af frakendelsen intet opholdsgrundlag i Danmark, idet han ikke er i besiddelse af en gyldig opholdstilladelse og således ikke har lovligt ophold i udvisningsbestemmelsernes forstand, jf. herved bestemmelsen i udlændingelovens § 27.

Udvisningshjemmelen

Udlændingestyrelsen er af den opfattelse, at karakteren af den pågældendes ophold, såfremt T måtte blive frakendt sit danske statsborgerskab, fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6 eller § 24, nr. 2.

Efter udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6 kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mindre end de sidste 5 år, udvises, hvis udlændingen efter straffelovens kapitel 13 idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

Efter udlændingelovens § 24, nr. 2, kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mindre end de sidste 5 år, udvises, hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets rapport af 20. april 2017.

Heraf fremgår blandt andet følgende:

T har skiftet navn fra ...

Ts mor er fra [et sted i Rigsfællesskabet] og hans far er fra Tunesien

T er født [et sted i Rigsfællesskabet]

T flyttede til Danmark med sine forældre, da han var 3 år, hvor han har boet lige siden med undtagelse af perioden fra den 2. december 2005 til den 20. juni 2006, hvor han boede i Tunesien med sine forældre

T blev foreholdt oplysningerne fra den tunesiske ambassade i Holland om, at han var tunesisk statsborger

T har aldrig betragtet sig selv som tunesisk statsborger eller været klar over, at han var tunesisk statsborger

T vidste ikke, at han havde et tunesisk pas på sin bopæl

T har sin far i Tunesien samt nogle få andre uspecificerede familiemedlemmer, som han ikke har kontakt til

T er muslimsk viet med sin herboende samlever – sammen har de en mindreårig søn

T har desuden sin mor, 1 søster, 1 halvsøster samt venner og fjerne slægtninge i Danmark

T har sin mormor og morfar samt fjerne slægtninge [et sted i Rigsfællesskabet]

T taler dansk, ... og lidt arabisk

T lider af en skæv ryghvirvel, astma og overvægt

Udlændingestyrelsen vurderer, at det ikke vil have opholdsretlige konsekvenser for Ts samlever eller barn, såfremt pågældende måtte blive udvist af Danmark.

Særligt vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt der er risiko for, at T vil lide overlast i Tunesien, hvor han efter udvisningen ventes at tage ophold, bemærkes følgende:

Udlændingestyrelsen har til brug for behandlingen af anklagemyndighedshøringer den 25. september 2015 anmodet Udenrigsministeriet om at søge belyst, hvorvidt statsborgere i Tunesien, der i udlandet er straffet for lovovertrædelser, ved tilbagevenden til Tunesien risikerer at blive straffet for samme lovovertrædelser på ny.

Udenrigsministeriet har forelagt spørgsmålet for en juridisk kilde i Tunesien.

Af høringssvar af 3. januar 2017 fremgår det, at der som udgangspunkt ikke er risiko for dobbeltstraf i Tunesien.

Således følger det af Chapter VII of the Code of Criminal Procedure entitled “Crimes and offenses committed abroad”, article 305: *Any Tunesian citizen who, outside the territory of the Republic, has been guilty of a crime or offense punishable by Tunesian law, may be prosecuted and tried by the Tunesian Courts, unless it is recognized that the foreign law does not punish the said offense or that the accused proves that he has been definitively tried abroad and, in case of conviction, that he has served his sentence, or the sentence was prescribed or he has obtained pardon.*

Styrelsen skal i det hele henvise til høringssvar af 3. januar 2017, der vedlægges i kopi.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22 - 24, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 6 måneders års varighed sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Udlændingestyrelsen tiltræde anklagemyndighedens indstilling om udvisningsspørgsmålet.

..."

T har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han er født [et sted i Rigsfællesskabet] og har familie [et sted i Rigsfællesskabet]. Han har boet i Danmark hele sit liv bortset fra en periode på ca. 6 måneder, da han var 15 år, hvor han boede i Tunesien midlertidigt med sin mor, far og lillesøster. Han har ikke siden været i Tunesien. De boede i Tunesien i en periode, fordi hans far skulle lukke en forretning i Tunesien. Faderen blev yderligere 3-4 måneder i Tunesien, efter at tiltalte rejste hjem sammen med sin mor og søster. Lejligheden i Danmark havde de fremlejet, mens de var bortrejst, så de havde den, når de kom tilbage.

Han har gået i skole i Danmark, og han har taget grundforløbet som elektriker, men han kom ikke i lære. Han blev gift den 9. februar 2009. De har en søn sammen, som er 7 år, og snart bliver 8 år. Da tiltalte blev varetægtsfængslet boede han sammen med sin ægtefælle og deres søn. Han får jævnligt besøg af sin ægtefælle i fængslet. Når han kommer ud, skal de igen bo sammen. Besøgene fra hans mor har været hver 2. eller 3. måned, da han har siddet fængslet i Odense, og hun skal passe sit arbejde. Tiltalte har to yngre søstre; en helsøster på 12 år og en halvsøster, der er 4 eller 5 år. Hans søstre er danske statsborgere.

Tiltalte kan godt tale og forstå arabisk, men han har svært ved at forstå den tunesiske dialekt. Da han var yngre, forstod han godt dialekten, men det gør han ikke længere. Hans far flyttede fra familien, da tiltalte var 19-20 år. Hans far var i Tunesien i 2-2½ år og kom tilbage til Danmark, hvor han opholdt sig i 1-2 år, for så at rejse til Tunesien igen. Tiltalte flyttede hjemmefra, da han blev gift i 2009. Tiltaltes danske sprog er meget bedre end hans arabiske. I Tunesien tales der også fransk, hvilket tiltalte slet ikke taler. Tiltalte har ikke haft kontakt til familien i Tunesien i 5-10 år. Den eneste person, som han har haft kontakt til i Tunesien, er sin far. Tiltalte har fået at vide, at faderen skulle være rejst til Dubai, men han ved ikke, om det er rigtigt. Han ved derfor ikke, om faderen befinder sig i Tunesien. Tiltalte har frem til sit 15. år været i Tunesien på ferie ca. 8 gange i perioder på 1-2 uger. Hans sidste besøg i Tunesien var, da han var 15 år. Tiltalte ved, at familien bor i ..., men ikke hvor i Han kender faderens postadresse, men han ved som sagt ikke, om faderen bor der. Tiltalte har ikke et tæt forhold til sin øvrige familie i Tunesien. Han ved ikke, hvad han skulle gøre, hvis han blev udvist til Tunesien. Han går ud fra, at de i Tunesien ser dårligt på, at man er dømt for terror.

Tiltaltes søn taler dansk og går i 1. klasse. Han har ingen tilknytning til Tunesien og har aldrig været der. Tiltaltes ægtefælle er dansker og har ingen tilknytning til Tunesien og har heller aldrig været der. Hun taler ikke arabisk og forstår heller ikke arabisk.

Tiltalte har under denne sag været frihedsberøvet fra den 7. april 2016, herunder i isolation fra den 8. april 2016 til den 30. maj 2016.

Rettens begrundelse og afgørelse

Der er under sagen afsagt følgende kendelse om skyldsspørgsmålet:

"Kendelse:

Alle nævninger og dommere udtaler:

I lighed med Østre Landsrets anke-dom af 31. marts 2017 i sagen Anklagemyndigheden mod ..., nu ..., lægges det til grund, at Islamisk Stat i Irak og Levanten (ISIL) er en terrororganisation, der i gerningsperioden fra omkring den 9. september 2013 til den 19. februar 2014 i betydeligt omfang har begået handlinger som nævnt i straffelovens § 114 og § 114 a, herunder mod civilbefolkningen, ligesom det er ubestridt, at tiltalte var bekendt hermed.

Det kan endvidere lægges til grund, at tiltalte, der er sunni-muslim og som i retten har erklæret, at han er modstander af demokrati, den 9. september 2013 ulovligt indrejste i Syrien via grænsen ved Kilis i Tyrkiet, og at han samme dag blev optaget i Islamisk Stats fortrolige kartotek indeholdende "Generalier på Al-Mujahedeen", og hvoraf det bl.a. fremgår, at tiltalte har meldt sig som kæmper. Tiltalte opholdt sig herefter i Syrien i omkring 5 måneder, før han medio februar 2014 på ny ulovligt passerede grænsen mellem Syrien og Tyrkiet, for få dage senere at blive anholdt i lufthavnen i Gazientep, Tyrkiet.

Alle dommere og nævninger finder det ubetænkeligt at tilsidesætte tiltaltes egen forklaring om, at formålet med hans rejse til Syrien var at yde nødhjælp, og at baggrunden for, at hans oplysninger endte i Islamisk Stats fortrolige kartotek, er, at da han havde passeret grænsen til Syrien, blev han taget til fange af ISIL eller en ISIL relateret gruppe, der tvang ham til at afgive oplysningerne til kartoteket og til at foretage et valg mellem at blive kæmper, selvmordsbomber eller martyr.

Der er ikke oplysninger eller vidneudsagn i sagen, der bekræfter eller understøtter tiltaltes forklaring om, at formålet med hans rejse var at yde nødhjælp. Samtidig er hans forklaring på en række punkter uklar og ulogisk. Inden sin afrejse fra Danmark havde tiltalte således ingen erfaring med nødhjælp, han tog ikke kontakt til nogen nødhjælpsorganisation for at søge råd og vejledning herom, og ifølge ham selv havde han heller ikke inden sin afrejse kontakt med personer inde i Syrien, der kunne hjælpe ham, når først han var i Syrien. Inden sin afrejse fra Danmark tog han kontakt til en smugler og planlagde sin rejse så langt som til at grænsen mellem Tyrkiet og Syrien var passeret. Om hvad der herefter var planen, når han først var inde i Syrien, har tiltalte ikke givet andre oplysninger, end at han på egen hånd ville rejse til Aleppo.

At tiltaltes forklaring er utroværdig støttes endvidere af Dr. ...s forklaring i retten, hvorefter ISIL ikke er kendt for at tage fanger for at tvinge nogen til at melde sig som kæmper, men tværtimod i september 2013 var bange for at blive infiltreret af spioner og foretog undersøgelse af rigtigheden af de oplysninger nyankomne, der meldte sig som kæmper, selvmordsbomber eller martyr, gav til det fortrolige kartotek, før de nyankomne blev sendt videre til en træningslejr. Om personer, der indrejste i et område kontrolleret af ISIL med andet formål end at

være kriger, og som ankom uden et ønske om at tilslutte sig ISIL, har Dr. ... forklaret, at der ikke blev udfyldt nogen blanket.

Af sagen fremgår endvidere, at 11 dage før sin afrejse til Syrien købte tiltalte via internetsiden, Grejfbreak, militærshop, en ansigtsmaske, albue- og knæbeskyttere samt et par tætsiddende tacticalhandsker, der ifølge beskrivelsen på internetsiden giver mulighed for optimal våbenbetjening. Tiltalte fløj fra København til Istanbul og videre til Gazientep på en enkeltbillet, der var booket med angivelse af en adresse, hvor tiltalte aldrig har været tilmeldt Folkeregisteret. Inden afrejsen undlod tiltalte bevidst at fortælle om rejsens endelige destination, herunder til PET, da han blev kontaktet kort før afrejsen. Tiltalte havde inden afrejsen fået informationer om en kontaktperson, der kunne smugle ham over grænsen til Syrien. Informationerne om kontaktpersonen fik han af ..., som var leder af "Kaldet til Islam" og af ISIL kendt under krigernavnet, ... er fra en tidligere sag, Anklagemyndigheden mod ..., nu ..., der er afgjort ved Østre Landsrets anke dom af 31. marts 2017, kendt som en person, der for ISIL har optrådt som anbefaler af danske muslimer, der ønsker at lade sig hverve. Tiltalte har under denne sag forsøgt at lægge afstand til ... og har givet skiftende forklaringer om sit forhold og kendskab til denne.

Herefter og også sammenholdt med bevisførelsen i øvrigt finder alle dommere og nævninger det uden for enhver rimelig tvivl bevist, at tiltalte den 9. september 2013 indrejste i Syrien til et område kontrolleret af ISIL, og at han tog frivilligt ophold på en ejendom, som retten lægger til grund var en modtagelsesfacilitet for ISIL, der blev ledet af ..., og her gav han oplysninger til brug for Islamisk Stats fortrolige kartotek indeholdende "Generalier på Al-Mujahedeer", hvorved han lod sig hverve som kæmper af ISIL, og at dette var formålet med rejsen fra Danmark til Syrien.

Tiltalte har nægtet, at han under sit ophold i Syrien har modtaget træning i våbenbrug mv. af ISIL, og at han har deltaget i kamphandlinger mv. for ISIL. Om sit ophold har han forklaret, at han flygtede fra ISIL efter 2-3 uger, og før han blev sendt videre til en træningslejr. Han tog til Aleppo, hvor han hjalp med pakke og uddele nødhjælp, og hvor han bistod med at reparere veje og give førstehjælp, når der var faldet bombetønder fra regimet.

Der er ikke oplysninger eller vidneudsagn i sagen, der bekræfter eller understøtter tiltaltes forklaring om, at han flygtede fra ISIL. Alle dommere og nævninger finder det ubetænkeligt at tilsidesætte denne del af tiltaltes forklaring som utroværdig.

Af vidneforklaringen fra ..., der er bror til tiltaltes samlever A, fremgår det, at han i den periode, hvor tiltalte var i Syrien, havde As fortrolighed. Vidnet har i retten afgivet en detaljeret og troværdig forklaring om de informationer han i perioden, hvor tiltalte var i Syrien, fik af A, når han var på besøg hos A, og når han overhørte As samtaler med tiltalte via Skype og også ved en enkelt lejlighed selv talte med tiltalte på Skype. At vidnet via sin søster har haft et nærmere kendskab til tiltaltes forhold under tiltaltes ophold i Syrien understøttes af, at vidnet har fået kendskab til flere detaljer, hvorom vidnet har forklaret overensstemmende med tiltaltes egen forklaring, f.eks. at tiltalte under sit ophold i Syrien blev syg med lammelser i ansigtet.

... har som vidne forklaret, at han ikke ved, om tiltalte har deltaget i kamphandlinger – det ville hans søster ikke sige noget om, da hun var bange for aflytning – men vidnet ved gennem A, at tiltalte har deltaget i træning.

På baggrund af vidneforklaringen fra ... og da det efter bevisførelsen må lægges til grund, at tiltaltes hensigt med rejsen til Syrien og at melde sig som kæmper hos ISIL var aktivt at deltage i ISILs væbnede kamp og aktiviteter i øvrigt, samtidig med at tiltalte var i Syrien i en periode på omkring 5 måneder og sammenholdt med forklaringen fra Dr. ... om uddannelse af personer, der meldte sig til ISIL som krigere, finder retten det ubetænkeligt at lægge til grund, at tiltalte i hvert fald i en kortere periode under sit ophold i Syrien har modtaget træning eller anden form for undervisning i våbenbrug mv. af ISIL. Derimod findes det ikke bevist, at tiltalte under sit ophold i Syrien også har deltaget i kamphandling mv. for ISIL.

Da det således efter bevisførelsen må lægges til grund, at tiltaltes hensigt med rejsen til Syrien og at melde sig som kæmper hos ISIL var aktivt at deltage i ISILs væbnede kamp og aktiviteter i øvrigt, og at tiltalte under sit ophold i Syrien i en ikke nærmere bestemt periode modtog træning eller på anden måde blev oplært af ISIL i våbenbrug, finder alle dommere og nævninger det bevist, at tiltalte herved har ladet sig hverve til at begå handlinger omfattet af straffelovens § 114 og § 114 a, og at tiltalte har ladet sig træne, instruere eller på anden måde oplære i at begå handlinger omfattet af straffelovens § 114 og § 114 a, hvorfor tiltalte er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3, og § 114 d, stk. 3, i overensstemmelse med den principale tiltale, dog således at det ikke kan lægges til grund, at tiltalte har deltaget i kamphandlinger, ligesom der ikke er ført bevis for længden af den periode, hvori tiltalte har modtaget træning eller på anden måde blev oplært i våbenbrug.

Thi bestemmes

Tiltalte T er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3, og § 114 d, stk. 3."

Sanktionsspørgsmålet

Straffen fastsættes efter straffelovens § 114 c, stk. 3, og § 114 d, stk. 3.

Strafferammen for overtrædelse af straffelovens § 114 c, stk. 3, og strafferammen for overtrædelse af straffelovens § 114 d, stk. 3, var på gerningstidspunktet i begge bestemmelser fastsat til fængsel i indtil 6 år. Strafferammen i de to bestemmelser er senere ved lov nr. 642 af 8. juni 2016 ændret ved indsættelse af en skærpet strafferamme på fængsel i indtil 10 år, under særligt skærpende omstændigheder fængsel i indtil 16 år. Af straffelovens § 3, stk. 1, følger det, at afgørelsen om strafbarhed og straf ikke må blive strengere end efter den lov, der var gældende ved handlingens foretagelse. Straffen skal herefter udmåles indenfor en strafferamme af indtil 6 års fængsel.

Der er afgivet 11 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 4 år og 1 stemme for fængsel i 5 år.

Alle voterende har ved strafudmålingen lagt vægt på, at der er tale om meget alvorlig kriminalitet og uden at der foreligger nogen formildende omstændigheder. Alle voterende har ved straffastsættelsen taget udgangspunkt i den udmålte straf i Østre Landsrets dom af 31. marts 2017 i sagen Anklagemyndigheden mod

Alle voterende finder, at det er en skærpende omstændighed, at tiltalte både er dømt for at lade sig hverve af ISIL, og for under sit ophold i Syrien i hvert fald i en kortere periode at have modtaget træning eller anden form for undervisning i våbenbrug mv. af ISIL. Alle vote-

rende har på den ene side lagt vægt på længden af opholdet i Syrien, men på den anden side taget hensyn til, at det alene er bevist, at der er modtaget træning i en kortere periode. Alle voterende har taget hensyn til, at tiltalte - modsat ... - kun er indrejst i Syrien en enkelt gang.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Frakendelse af dansk indfødsret og udvisning

Det følger af indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, at den, der dømmes for overtrædelse af en eller flere bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13, ved dom kan frakendes sin danske indfødsret, medmindre den pågældende derved bliver statsløs.

Tiltalte er dømt for overtrædelse af straffelovens § 114 b og § 114 c. Begge bestemmelser er indsat i straffelovens kapitel 13

Efter oplysningerne om tiltaltes tunesiske pas samt konklusionerne i Udlændinge- og Integrationsministeriets udtalelse af 16. oktober 2017 lægger retten til grund, at tiltalte både er dansk og tunesisk statsborger. Ved frakendelse af sin danske indfødsret bliver tiltalte således ikke derved statsløs.

Af forarbejderne til indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, jf. lovforslag nr. 138 af 28. januar 2004, fremgår det, at bestemmelsen, blandet andet bygger på Den Europæiske konvention om statsborgerret, hvorefter statsborgerskab kan fratages på grund af en "handlemåde, som er til alvorlig skade for den kontraherende stats vitale interesser". Det fremgår endvidere, at der ved vurderingen af, om indfødsret skal frakendes, skal foretages en afvejning af på den ene side forholdets grovhed og på den anden side en frakendelses betydning for den pågældende. I tilfælde, hvor den pågældende dømmes for mere alvorlige forhold, bør der som udgangspunkt ske frakendelse af dansk indfødsret. Ved mere alvorlige forhold forstås som udgangspunkt forhold, der straffes med fængsel i 2 år eller derover. Den betydning, en frakendelse har for den pågældende, kan dog tale afgørende herimod, og herunder bør der ikke ske frakendelse for selv meget alvorlige forhold, hvis den pågældende ikke har nogen eller alene har en meget ringe tilknytning til et andet land. I disse situationer fremgår det af forarbejderne, at Danmark bør tage ansvaret for den pågældende danske statsborgers handlinger.

Af forarbejderne fremgår endvidere, at den betydning, en frakendelse af dansk indfødsret har for en person, må bero på en konkret vurdering af den pågældendes forhold, og at der ved denne vurdering navnlig bør lægges vægt på personens tilknytning her til landet og til udlandet, herunder det eller de lande, den pågældende tillige er statsborger i, og at det bør tillægges særlig vægt, hvor den pågældende har fået sin opvækst.

I vurderingen indgår desuden efter forarbejderne varigheden og karakteren af en persons ophold i Danmark og i udlandet, personens aktuelle familiemæssige forhold her i landet og i udlandet samt den pågældendes rødder, herunder om familien har en langvarig tilknytning til Danmark. Der kan endvidere lægges vægt på sprogkundskaber, herunder navnlig i hvilket omfang den pågældende behersker dansk og sproget i det land, den pågældende tillige er statsborger i.

Tiltalte er idømt 4 års fængsel for et mere alvorligt forhold. Tiltalte skal derfor frakendes dansk indfødsret, medmindre den betydning, en frakendelse af dansk indfødsret har for ham, taler afgørende herimod.

Det fremgår om tiltalte, at han er født [et sted i Rigsfællesskabet] af en [en person inden for Rigsfællesskabet] mor og en tunesisk far. Tiltalte har fra fødslen haft dansk indfødsret qua sin mor, og må antages at have sine rødder i Danmark i generationer tilbage på mødrene side. Tiltalte har haft hele sin opvækst og skolegang i Danmark – bortset fra en periode på 6 måneder, hvor familien midlertidigt boede i Tunesien, da tiltalte var 15 år. Tiltalte er gift med en dansk kvinde, der har sine rødder i Danmark. Sammen har de en søn på 7 år.

Tiltalte er opvokset i Danmark med sin danske mor, der bor i Danmark, og med sin tunesiske far, der nu bor i Tunesien. Det var faderen, der på vegne af tiltalte tog kontakt til de danske myndigheder for at få hjælp, da tiltalte sad fængslet i Tyrkiet. Tiltalte taler arabisk, og han har i hvert fald frem til, han var 15 år, jævnligt været på besøg i Tunesien. Tiltalte har således en vis tilknytning til Tunesien.

Der er afgivet 10 stemmer for at frifinde tiltalte for påstanden om frakendelse af dansk indfødsret, og der er afgivet 2 stemmer for at frakende tiltalte dansk indfødsret.

Flertallet har navnlig lagt vægt på, at tiltalte har sine rødder i Danmark på mødrene side i generationer, samtidig med at tiltalte har sin altovervejende tilknytning til Danmark frem for Tunesien. Efter en samlet afvejning af karakteren af det forhold, tiltalte er dømt for, sammenholdt med tiltaltes og tiltaltes families meget langvarige og stærke tilknytning til Danmark, har flertallet fundet, at afgørende hensyn taler imod at frakende tiltalte hans danske indfødsret.

Mindretallet finder under hensyn til det alvorlige forhold, tiltalte er dømt for, sammenholdt med det oplyste om tiltaltes tilknytning til henholdsvis Danmark og Tunesien, at der ikke er afgørende hensyn, der taler imod at frakende tiltalte hans danske indfødsret.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Thi kendes for ret:

T skal straffes med fængsel i 4 år.

Tiltalte frifindes for påstanden om frakendelse af sin danske indfødsret og for påstanden om udvisning.

T skal betale sagens omkostninger.